

עֵיר דוֹר בֵּית אֶבְרָהָם חֹרֵר אֶמֶן

במקום שיש משפט אין שלום חלף מוכרח לומר זה ציונו • תו
 ח' ס' ר"א בנו של ר"י הגלילי אומר אסור לבצוע וכל הבצוע
 הרי זה חוטא וכל המבדק את הבצוע הרי זה מבאץ כחמ' ובצוע
 בידך ניאח' ה' אלא הדין יקוב את הכ' • ר' מאיר אומר לא נאמר
 בצוע אלא נבד יסדא חמ' ויאמר יסדא לאחיז מה בצע כי נהרוב
 את אחינו וכל המבדק את יסדא' הרי זה מבאץ על זה חמ' ובצוע
 בידך ניאח' ה' • ומאנינו נמי שני ענשים מפני מה זכה יסדא
 למלכות • חד אומר מפני שאמר מה בצע • וח' למי שאזא
 רביעי לבנים כדא' • במדא' ילקוט פ' ויחי שמונה ואולך מעלות
 יסדא' ותשב יסדא' רביעי לבנים כשם שבין רביעי כחלו המאמר'
 בריקע השמים וכאב במשיח כסאי בשמא נבד' • וכחב על זה
 רבינו בחיי פ' בראשית וז"ל חמא ביום רביעי ובאמצע הגלגלים
 נבטלו הרביעי לפי שהחמה ומקומוהו באמצע כמלך • בגדוד
 קר יסדא' שהוא רביעי לבני אלה • שהיה לה' • בגיט עמי רינה
 ראו יסדא' ואלכסו • אך זה דווקא חס שבד' נחשב לבנים יום המעט'
 או שפיר יום רביעי הוא באמצע • אבל חס שבד' לא נחשב או
 אין יום רביעי באמצע • מעתה לא שייך לומר דיסדא' זכה למלכו'
 מפעם שהוא רביעי כדל' :

צוּר רבש אחרי כועס מחתני המופלג מוהרר יאחז
איוון וזל* עַל הָא דְּרִי' בִּס' סֶלָה דָּק קל"ח צְהַנְהִיָּה
בשם ענינת סתרים וזל' אס' מחשוב כל השבחות של השמטה
עולים ס' ריבוא שבחות כמספר בני ישראל שכל א' מישראל שהוא
אורחי בשמתי אצלה תשבת אחר והקשה על זה בעל שני לחות
הבדיות וזל' ותמהני כי בו אלפים שנה אס' מחשוב לכל שנה כ'
שבחות לא תנאל רק ש' אלפים שבחות ומהני ונדרה בעיני
דעלה החשבונות עם אלק השמימי החודש שהוא כולה קודש וכל
שנת ימים כחשבים לנ' ימי השבת ואזיעלו אלו הימים ב"כ לש'
אלפים הרי הכל בידת ת"ר אלק' ואזי עכוין לס' ריבוא שבחות
ומקשה עוד וזל' עתה יהי' בחשבון יותר מל' אפי' דהיינו השבחות
של שנת אלק ומתוך בדוחק וחתני המופלג מוהרר יאחז איוון
הגל' פירש באופן אחר תיכף משנה ימים ג' אלק' איתיריס
הס הוספה מחול אל הקדש ל' שנה ימים של אלק החודש
לפי דר' ברכי"ב מנ"ש בשם מהר"ם שהספד' אלה הוא כ' שנו'
קוד' הליגה שהוא חלק י"ב מהיום שהוא כ"ד שנו' וכ"כ ב"ח בשם
הראב"ן ועשה לא מחשוב מנ"ש אלפים שבחות הוא חלק י"ב
במספר כ"ה אלפים וקודש שנת גר'ד להוסיף מחול אל הקדש
ובס' לאחר שנת א"ב קודש שנת עניע כ"ה אלפים שנתו חלק
י"ב מנ"ש אלפים ולאחר שנת עניע כ"ה אלפים שבחות הרי
הכל בידת ג' אלפים ובהני שנה ימים של אלק החודש לית ביה
שום הוספה לא מקודש ולא מאתרוי מאחר שכולו ימים הנה
נחשבים לשבחות וזכורו ויתברך ה' להיות יום השבת עם
הסוספד' לפני זל'אחר' כדן הוספה חלק י"ב מקודש וחלק י"ב
לאחריו לפיכך נחשבים הני ג' אלפים שבחות ויתירים בצמאס
כזה בשגל הוספה מחול אל הקודש כאילו ה' הוספה קודש שנת
ולאחר שנת דוק ותסכיע יום זה הנה זה דמוסיפין מחול אל
הקודש לפי מרכיביו ויהי ערבויה בוקר יום השני ודמח'ס
וכבר כתבנו ייחוד על הקושא של' בנית העלך חודש' י
מחתני הרבני מה"ר יאחז איוון וזל':

א"ב * הוא נאמר כשנא לרדקע שביעי שש ים זרק ומשפט
בנו חיים בגוי שלום וקסא ליה קושין הנאמר הכ"ל
והלא במקום שיש משפט אין שלן והוא צד מציון כאן להיו' טרווייה
משפט ושלום אין לומר שזה ביצוע והלא כתיב וכוונע בירך
ביואח' אלא ודאי דזה קאי על יהודה ולומר דכל המבדך את
יהודה שאמר מה בלע הרי זה מבדך קשה ששאל מפני מה וזה
יהא למלכות דהשת' ליכא לתימיר דמעתא הוא בזכות מה בצע'
אין לומר דכזה למלכות משום שאר רביעי לבנים כשם שביום
רביעי כחל' המאורות ולומר דכל מה שבאמצע הוא מלך קשה
הא שנה לא נחשב בהדי שנה ימים אלא ודאי דמוכרח להיות
דבר אלף שבתות כמספר בני ישראל ואי לא נחשב בהדי שבת
ימאם לא נאכל כל' א' אלפים שבתות קשה הא ע"כ לא נחשב
שבת עם בני' ימים הוי ביותר כ' אלפים אלא ודאי דזהו
המספר מחול אל יהודה לפני שנה ימים של אלף שביעי דכולי
שנה

שבת • קשה מנ"ל לדרישין להספיק מחולל הקדש חלל חדל.
דליפין שדרכיב ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ח"כ' יתירה
לא אחי לשמעין על דחוסה של הקב"ה ומעשה אשכך למר
דחוסה של הקב"ה הוא בדיק • ולעולם "הרעובני" כו' ואת
מעיר על ישראל אף שחל בהיפך דאחון • ומעשה חין לנו שום
לימוד דיעבד אמינו לא את מחזור ונישר פקודות הכל' •
לפיכך פתחו כולם ואמרו ויכולו השמים והארץ וגו' :

ועתה * כחור לבאר הספוקי' במס שהאכלנו וידבר לא
אל משה ויאמר אליו אחי' ואלה אל אנריה וגו' עד
לסת להם את ארץ כנען בנקדים הא דחיתא דבנינו בחיי פ' ו
ואלא אל אנריה אל יתחזק ואל יפקד באל שדי גשם של שדי מרה
שחילה הקב"ה ללרם על חטאיו ומאחזן לו עד שיגבה חסדו
או יבא קרנן או נקרא בשם של שדי ע"כ עו מצינו בזה"ש
למקס' היתק' הקב"ה מקבל חסדו על חטא' אנושי שחיי מנחיל'
הי' בנראה' ואלה' בחטאיו נדחה' וק"ל נראה ונדחה אין חוד
ונראה' חיים חור ומקבל חסדו מעט' לאות' חור ונראה'
וממני בצעלי חיים שאני שאלם בקרא בעלי' חיים' מש"כ
בזהל למתים אולי' וחקשה עוד ויתחזק סוף כל אדם למות
אחר קצוב שנותיו ואל' דונו השאל כבזה"ל י"ל שאני אדם לשי
שעמיד יעמוד למתים לעה' כלפיכך מיתתן אינו נחשב לגלות
עיי' שם' חו אמרו רז"ל בפרק חלק עניין למתים המתים מן
הקורה שכל אשר נצבע ה' לנפשותיהם למת להם לכם לא נצט'
אלא להם עכאן למתים המתים מן הקורה' מעשה חור וקרא'
ואלא אל אנריה אל יתחזק ואל יפקד באל שדי' קשה מלי' ע"כ
שדי' ז"ל דשם של שדי נא להורות שהקב"ה מולה ללרם על
חטאיו עד שיגבה חסדו או יבא קרנן קשה שחיי נראה
ונדחה אין חור ונראה' אין לו חוד בחימונו אל הרא"ש ה"ב
דבצעלי חיים שאני' קשה שחרי אדם לא נקרא בעלי חור מאחר
דמות נפשות ככ"ל' ואל' הפסוק במחצן' וגם הקומותיו חיי'
דביתו אולם למת להם' את ארץ כנען וירקא קשה למה לא כתי'
לכם' אלא ז"ל דמכאן מוכח חיותם המתים מן הפסוק ח"כ
מאחר שאמר' יעמוד למת' נקרא בעלי חיים ולא שייך ביה נראה
ונדחה ככ"ל לפיכך שפיר הקב"ה מולה ללרם על חטאיו עד
שעשה חסדו ויכפר לו חוק:

חזרו * כינונו ר"ל במדש פ' קרה אל חפן אל מנחתם אל
 תקבלם בתשובה • ולבאורה הוא תשובה למע לא קיבל
 הקב"ה מהם התשובה • אבל לרדכינו הוא עובד • כאשר שכתב
 העקובלים דקרה הוא גינול קין וטרינו כמי בתשובה ירושלמי פ'
 בראשית דקין כפר בתחית האשים • באמר לית דין ולית דין
 ולית עולתא ואחרא בו • כעאל זה כונת מעש בתפילתו מאחר
 שקרה שזאל קין כיפר בתחית האשים • וא"כ לדיד לא קורא
 האדם שזאל חיים א"כ אל תקבל מהם תשובה דכר' ודכר'
 אין חזר ונראה: דקין * כמי שזאל למו' ומוכנס במערה פ' בראש'
 כשעבר ארצה • בקין אמר לואה מעשה בדיק' א"ל עשיה
 תשובה ונתפסתי א"ל כ' גדול כח של תשובה מיר פסח ואמ'
 ומזור שיר ליום השבת ע"כ • ורבים פסחו פיהם בתקמה על
 הא' וזוהי לא באחי לפרש אלל לפי פסוטה לרדכינו • רק
 בקדים הא לחצר רז"ל במסכת ר"ה מוזכר שיר ליו' השבת
 מדקאמר ליום השבת ולא מזכר שיר לשבת אלל שזה קאי ליום
 שזאל שבת ומנוחה לחיי עולמים ע"א ובמסכת פירחין • וא"כ
 ה"פ דשבת אזה"ר בקין ואל"ה מה נעשה בדיק' • ואל"ה עשיה
 תשובה ובמסכת שיר ליו' אדם עתה יאמר כ' גדול כוחה של
 תשובה והלא ק"ל בראה ומוחה וקין חזרו ובראש • ונבטלי
 חיים שאני • שהיר גם האדם הוצרך למזון • אלל מזוהי מחמת
 שיעשו לחייו • הילכך מיתקון יארה משש לכלום ונקראים
 בעלי חיים • לו"א מוזכר שיר ליו' השבת ר"ל ליום שזאל שבת
 ומנוחה לחיי העולמים כלומר דאי לאו שהקב"ה מתייה עתה
 לעמיד להיות לנו עה"ב שנקרא מלו שבת לא היה מזה למד
 שתשובה מועיל על חטא אנושי מבח קשיין הכו"ל • לפיכך
 מחמת שהקב"ה לעמיד יעמוד לנו בתחי' וליהנות לנו כלה שבת
 מזה כסחר קשי' הרא"ה פ"כ כ"ל • לפיכך פסח ואמר מוזכר
 שיר ליום השבת ליום שזאל שבת ומנוחה לחיי עולמים וזקן :

וכדי

77 

בבא' חריף
על קוש'
של"ה
בענין
מספר
השבתות
שלו אפים
ושנה עם
אף התרוב

20 '95

כִּי אֹיֵנוּ נִמְרָ'
הַג' ל'
בְּרִקְעֵי
חֲשִׁבֵּי
יֵשׁ שֶׁם
מִשְׁפָּט
וְצִדִּיקָה
וְשָׁלוֹם

72706

ביאור
פסוקים
וארא אל
אברה' ונ
ושמי' הלא
נודעתי
לדם

21-00000

ביא למד'
פ' קדח אל
תפן אל
מנחת אל
תקבלם
בתשובה

דג דם

כִּיאוֹ מֶדֶד
פ' בְּרֹאשׁוֹ
כִּשְׁפָּע
אֲחֵר
בִּקְנֵן אֲמֵר
לִי מֶה
נַעֲשֶׂה
בְּדִינְךָ אֱמוּנָה
עֲשִׂיתִי
תְּשׁוּבָה
וְנִתַּן מִדָּתִי